

Těch doktorů a zvláštního dozoru, těch testů,
prášků, skotských stříků...
Těch poklon, tuzérů a díků, jež rozdala máma právem zoufalá,
že táta zase vezme pali, jen co se psychiatři vzdálí.

Pátrání kriminální ústředny vždy našlo tátu někde v mlázi,
či přímo v lese na okrese Bardejov,
jak přemítá, kde je jinde - jak tam jít,
jak přemítá, kde je to "jinde" a jak tam jít.

Já zatajila dech, když jsem jednou na vratech
vzkaz našla přichycený drátem...
To bylo v třiašedesátém.
Pár běžných vět: "Budu tu co nevidět." A něco jako "Všechny líb
ám."
Zas někam běžel změnit klima.

Pátrání kriminální ústředny vždy našlo tátu někde v mlázi.
Až jednou zmizel a s ním svízel doktorů.
Jako v létě sníh, jako z nevěstince mnich.

Na nádraží Praha - Střed si vyráží dnes každý,
kdo se chystá jinam. Já taky jízdenku už svírám.
A kromě ní stejně jako v posledních pár letech, teplé pivo s pě
nou.
Až sedne, čekám s věčnou trémou.

Pátrání kriminální ústředny mě těžko najde někde v mlázi
či přímo v lese na okrese Bardejov.
Já zůstanu ve svém jinde, tam kde jsem.
Já zůstávám ve svém jinde - tam kde jsem.